

ZOR DEĞİL SEVMEK

Küçük görünür de kocamandır yürek,
Bu büyüklüğü paylaşmak gerek.
Herkes bir parça vererek
Herşeyi; dünyayı sevmek...

Bir ana hissi ile
Ağlayan çocuğa sarılabilmek.
Kaldırıp yerden
Yaralı bir kuşu uçurabilmek...

Doğayla başbaşa kalıp
Uçan kelebeği seyretmek.
Gezerken yeşilliklerde
Bazan bir çiçeği öpmek...

Kırmızı, mavi, sarı, yeşil
Hepsi de birer renk.
Ama onlar; onlar bile
Bir parça sevillecek...

Ömür boyunca sabırla
Bir sevgiliyi beklemek,
Güvenerek sonsuzlukça
Sevdanı en derinde hissetmek...

Korkma dostum!
Zor değil sevmek,
Sen iste yeter ki
Zor olan sevmeyi istemek...

Ecz. Emel Şahin

öykü deneme şiir öykü deneme şi

İstemedemden Savaşa Giden Bir Askere Şiir

Korkmaktan
korkarak
gitti oraya.

(Aman Tanrım, köyümde
bıraktım kadınımlı...)

Utanarak
gitti oraya.

(Aman Tanrım, belki de çocuk öldüreceğim,
benim de iki yavrum var...)

Oraya gitti
başkası istedi diye.
Oraya gitti ama
ne cesareti onundu
ne de nefreti —hiç
onun olmamıştı ya—
Başkasının öfkesi
bulaşınca ona
o da öldürdü, öldürdü.
Ta ki bir gün
—bir hakaret gibi gelen—
tam güneşi varken, umudu varken
kadını varken,
oğulları, anası ve mektubu
her şey varken
tepesine düşene dek
gagası sarı
kuyruğu kırmızı
korkunç bir kahkaha ile
el bombaları.

Rui Nogar
(MOZAMBİK)